

Výrok

Články 16, 184, 186 až 188 a 192 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní praxi, podle nichž musí osoba povinná k dani, již byla zrušena registrace pro účely daně z přidané hodnoty (DPH) po určité období proto, že v jejích přiznáních k DPH podaných za šest po sobě následujících měsíců nebyla uvedena žádná zdanitelná plnění, provést opravu DPH odpočtené na vstupu v souvislosti s pořízením investičního majetku, s tím, že uvedená osoba povinná k dani nemůže prokázat splnění hmotněprávních podmínek pro vznik nároku na odpočet, jelikož existuje nevyvratitelná domněnka, že osoba povinná k dani použila tento majetek k jiným účelům než k ekonomické činnosti.

(¹) Úř. věst. C 191, 10.5.2022.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Lehliu-Gară (Rumunsko) dne 29. března 2022 – trestní řízení proti KN, LY, OC, DW

(Věc C-230/22)

(2022/C 368/15)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Lehliu-Gară

Účastníci původního řízení

KN, LY, OC, DW

Předběžná otázka

Brání článek 2 Smlouvy o Evropské unii (týkající se dodržování zásad právního státu a lidských práv) ve spojení s čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, který se týká práva na obhajobu, a článkem 49 Listiny základních práv Evropské unie, který se týká zásady zákonnosti trestných činů a trestů, tomu, aby byl na vnitrostátní úrovni kvalifikován jako trestný čin skutek, kterým byl porušen jakýkoli zákon, aniž by byly výslovně uvedeny zákony nebo zákonná ustanovení, jejichž porušení zakládá trestní odpovědnost?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 6. května 2022 – trestní řízení proti C.J.

(Věc C-305/22)

(2022/C 368/16)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastník původního trestního řízení, na kterého byl vydán evropský zatýkácí rozkaz

C.J.

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 25 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV (¹) vykládán v tom smyslu, že pokud justiční orgán vykonávající evropský [zatýkácí] rozkaz hodlá pro účely uznání odsouzení použít čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584 (²), je povinen požádat o postoupení rozsudku a osvědčení vydaných podle rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV a získat souhlas státu odsouzení podle čl. 4 [odst.] 2 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV?

- 2) Musí být čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ve spojení s článkem 25 a čl. 4 [odst.] 2 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV vykládán v tom smyslu, že odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody a uznání odsouzení, bez skutečného výkonu prostřednictvím uvěznění odsouzené osoby v důsledku udělení milosti a přerušení výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu a bez získání souhlasu státu odsouzení v rámci řízení o uznání, [mají za následek] ztrátu práva státu odsouzení provést výkon trestu podle čl. 22 [odst. 1] rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV?
- 3) Musí být čl. 8 [odst.] 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV vykládán v tom smyslu, že rozsudek odsuzující osobu k trestu odnětí svobody, na jehož základě byl vydán evropský zatýkací rozkaz, jehož výkon byl odmítnut podle čl. 4 [odst.] 6 [uvedeného rámcového rozhodnutí], s uznáním rozsudku, ale bez jeho skutečného výkonu prostřednictvím uvěznění odsouzené osoby v důsledku udělení milosti a přerušení výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu a bez získání souhlasu státu odsouzení v rámci řízení o uznání, ztrácí svou vykonatelnost?
- 4) Musí být čl. 4 [odst.] 5 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV vykládán v tom smyslu, že rozsudek, kterým se odmítá výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody a uznává odsouzení podle čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, ale bez skutečného výkonu prostřednictvím uvěznění odsouzené osoby v důsledku udělení milosti a přerušení výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu (členského státu EU) a bez získání souhlasu státu odsouzení v rámci řízení o uznání, představuje „odsouzení za stejný čin třetím státem“?

V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku:

- 5) Musí být čl. 4 [odst.] 5 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV vykládán v tom smyslu, že rozsudek, kterým se odmítá výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody a uznává odsouzení podle čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, s přerušením výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu, představuje „odsouzení, které je vykonáváno“, pokud dohled nad odsouzeným ještě nebyl zahájen?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (Úř. věst. 2008, L 327, s. 27).

(²) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06 s. 34).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Pontevedra (Španělsko) dne 25. května 2022 – Maersk A/S v. Allianz Seguros y Reaseguros SA

(Věc C-345/22)

(2022/C 368/17)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Pontevedra

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Maersk A/S

Odpůrkyně: Allianz Seguros y Reaseguros SA

Předběžné otázky

1. Vztahuje se pravidlo obsažené v článku 25 nařízení 1215/2012 (¹), které stanoví, že neplatnost dohody o příslušnosti musí být posuzována podle práva členského státu, na který strany přenesly příslušnost – v takové situaci, jako je situace v původním řízení – také na otázku platnosti rozšíření doložky na třetí osobu, která není stranou smlouvy, v níž je doložka obsažena?